

1926 m. Nr. 1-5 2 egz.

7 256-23694

2

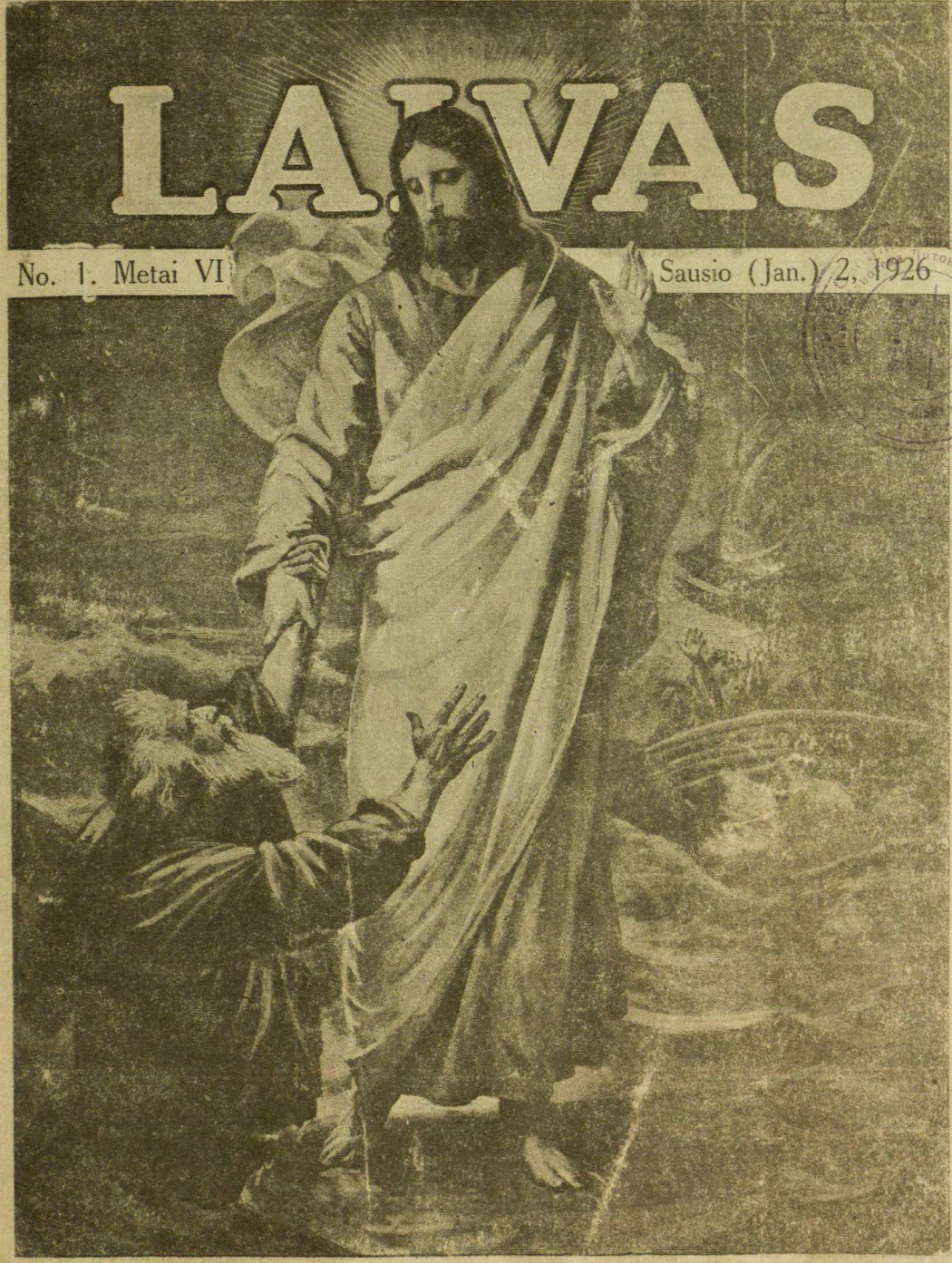
pilnas recipientas

Alp 2272
T. PISM

LAIVAS

No. 1. Metai VI

Sausio (Jan.) 2, 1926

LTSP valet
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

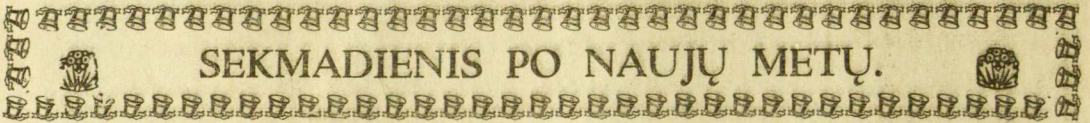
SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

SEKMADIENIS PO NAUJŲ METŲ.

L e k c i j a .

APD. 4, 8-12.

UOMET šventosios Dvasios pilnas Petras jiems tarė: Tautos viršininkai ir vyresnieji, klausykites! Jei mes šiandien tardomi dėl geradarystės ligoniui, kuria jis liko pagydytas, tebunie žinoma jums visiems ir visai Izraelio tautai, kad vardu mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Nazarėno, kurį jus prikalėte ant kryžiaus ir kurį Dievas prikėlė iš numirusių, tuo vardu šitas stovi jūsų akyvaizdoje sveikas. Jis yra tas akmuo, kurį atmetėte jūs, statytojai, iš kurio pasidarė kampinis akmuo. Per nieką kitą nėra išganymo. Nes neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti.

E v a n g e l i j a .

LUKO 2, 21.

NUO metu, praslinkus aštuonioms dienoms, kuomet reikėjo apipjaustyti vaikelis, praminta jis vardu JĖZUS, taip kaip jis buvo Angelo pavadintas, pirma ne kaip buvo pradėtas iščioje.

TRIJŲ KARALIŲ DIENOJE.

E v a n g e l i j a .

MATO 2, 1-12.

EZUI gimus Judo Betliejuje karaliaus Erodo dienoje, štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzolimą ir sakė: Kame yra gimusi žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbinti. Tai išgirdęs karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzolima. Jis surinko visus vyriausius kunigus ir Rašto žinovus tautoje ir teiravosi iš jų, kame Kristus turėjo gimi. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje; nes taip parašyta per Pranašą; ir tu Betliejau, Judo žeme, anaip tol neši mažiausi tarp vyresniųjų Judo vietų, nes iš tavęs išeis va-

das, kurs valdys mano tautą, Izraelį. Tuomet Erodas, slapčia pasivadinęs Išminčius, rupestingai iškviotė iš jų jiems pasirodžiusios žvaigždės metą ir, siųsdamas juos į Betliejų, tarė: Eikite ir rupestingai klauskitės apie vaikelį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nušęs pagarbinčiau jį. Jie, išklausę karalių, iškeliavo. Ir štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kolėi atėjus nesustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikelį su jo motina Marija (čia atsiklaupama) ir parpuolę pagarbino jį. Paskui atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros. Gavę gi sapne perspėjimą nebeiti atgal pas Erodą, jie kitu keliu sugrįžo į savo kraštą.

Švenč. Jėzaus Vardas.

Pasaulyje yra daugelis įžymių ir garsių vyrų. Įvairiose valstybėse buta valdovų, kurie savo kraštų žmonėms yra daug gero padarę; ne vieną kartą gynė jų turtą ir gyvybę nuo priešų. Jų daugelis savo sekmingais karais įgijo pasaulinės pagarbos. Dideli mokslininkai savo protu pasiekė visas žmogaus išminties gelmes. Jų veikalai teikia mokslo ir pažinimo ištisoms žmonių kartoms. Dainiai ir dailininkai savo nemarais meno kuriniais žavi žmogaus ausį, akį ir širdį, teikdami jam įkvėpimo grožio ir gėrio siekti.

Šių visų valstybininkų, mokslininkų ir menininkų vardai randami vien knygoje ir praicities atminimuose. Kai kur jų palaikai vertinami, bet žmonių didžiūmai jie nežinomi ir neprieinami. Jie atgyveno savo amžių; jų prisiminimas žmonių širdies meile neuždega. Bet yra vienas Asmuo, gyvenęs prieš 19 šimtmečių, Kurio vardas visam krikščioniškam pasauliui yra žinomas ir jo gerbiamas bei mylimas. Tai — Jėzaus Kristaus, žmonių Išganytojo Vardas.

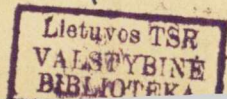
Garsus Napaleonas, pralaimėjęs pasaulio valdovo vainiką, buvo ištremtas į šv. Alenos salą. Vieną kartą jisai, kalbėdamas su savo draugu Montholon, tarė: "Pasaulyje tebuvo tikrai trys didieji karo vadai — Aleksandras, Cezaras ir aš. Nežiurint į jų visus pasisekimus, Aleksandras ir Cezaras teliko mokinių rašinių temomis; kas gi juos šian die myli? Panašiai įvyks ir su manim.

Mane minės karžygiai 50-60 metų ir paskui jau manęs niekas nemylės. Temylimas tikrai Vienas po 18 šimtmečių — tai Jėzus Kristus. Montholon! Montholon! Aš pažįstu žmones ir aš tau sakau, kad Jėzus Kristus nebuvo žmogus!" Napaleonas neklydo. Jisai gerai žinojo, kad pasaulinių vardų temylimas tikrai Jėzaus Vardas.

Pagarba, kurią mes reiškiamo kokio nors asmens vardui, kyla iš to žmogaus didybės ir prakilnumo. Jėzaus Vardas yra kilęs iš dangaus. Jam tą vardą suteikė ne Marija ir ne Juozapas, bet Viešpats Dievas, Kurio pasiuntinys Angelas apreiškė Juozapui sakydamas: "Ji pagimdys sunų, tu gi praminsi jį vardu JĖZUS, nes jis išgelbės savo tautą nuo jųjų nuodėmių." (Mat. 1, 21.). Vardas Jėzus yra kilęs iš žydų kalbos žodžio Ješua arba Jehošua ir reiškia Jehovah arba Dievas yra išganymas. Ne veltui Amžinasis Tėvas nuskyrė savo Sunui vardą Jėzus, nes Jisai turėjo išganyti žmones iš jųjų nuodėmių. Šv. Paulius Apaštalas, kalbėdamas apie Jėzaus Vardą, sako: "Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todel ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu prikauptų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbė." (Pilyp. 2, 9-11.).

Kiekvienas žmogus didybės ir pra-

0274 - 1894

kilnumo pasiekia savo gyvenimo žymiais darbais. Jėzaus Vardas yra ne paprastas, tuščias garbingo vardo šešėlis, bet tikras ir savyje galtingas. Kuomet Išganytojas pasiuntė savo mokinius skelbti žmonėms Evangeliją, Jisai jiems suteikė galybės savo vardu gydyti ligonius ir išvarinėti velnius. Ir Apaštalai vienu Jėzaus Vardu tai padarydavo. Vieną kartą Petras ir Jonas ėjo į bažnyčią. Ties durimis jie sutiko vieną žmogų, raišą nuo pat savo gimimo, kuris paprašė juodviejų išmaldos. Petras jam tarė: “Sidabro ir aukso aš neturiu; ko gi turiu, tai tau duodu: Jėzaus Kristaus Nazarėno vardu kelkis ir vaikščio!... Jis pašoko, atsistojo ir vaikščiojo. Visi žmonės matė jį vaikščiojantį ir garbinantį Dievą”. (APD. 3, 6-9.). Tokia tai stebuklinga galybe pasižymi Švenč. Jėzaus Vardas.

Kristaus mokslo skelbėjai nešė šią Vardą įvairioms tautoms. Šv. Paulius po keletą kartų perėjo, galima sakyti, tuometinį visą žinomą pasaulį. Šv. Bonifacas Jėzaus Vardą skelbė vokiečių tautoms; šv. Augustinas — anglams; šv. Adalbertas — prusams-lietuviams; šv. Pranciškus Ksaveras — Indijos, Kinijos ir Japonijos gyventojams. Dar ir šandie šimtai misijonierių skelbia tą Švenč. Jėzaus Vardą įvairioms pasaulio tautoms: baltiems, juodiems, geltoniems, raudoniems — visiems, kurių nemirtingas sielas Jėzus Kristus atpirko savo brangiausiu krauju.

Aleksandras Didysis, girdėdamas vieną graikų išminčių kalbantį, kad esama daug pasaulių, graudžiai pradėjo verkti. Paklaustas kodėl verkia, atsakė:

“Ir kaip aš neverksiu! Tiek daug yra pasaulių ir aš dar nė vieno neužkariavau!” Šitos minties vedinas Aleksandras užkariavo ištisus kraštus ir tautas, pasiekdamas Eufrato krantų. Nespėjo numirti, kaip visa jo didėji valstybė suiro. Iš to viso milžiniško valstybinio kurinio jam neteko patirti savo valdomųjų tautų nė pagarbos, nė meilės, nė atminimo.

Maža žmonių del vardo sielojasi. Kitaip yra su Jėzaus Vardu. Katalikas savo vardo greičiau atsižadės negu Jėzaus Vardo, kuris teikia žmogui amžinąją gyvybę. Pirmutiniais krikščionybės šimtmečiais tukstančiai žmonių išsūrinko baisias kančias ir mirtį, negu Jėzaus Vardo atsižadėjimą. Šitų šv. kanikinių eilėse randami visokių tautų, luomų, amžiaus ir lyties Jėzaus Vardo išpažintojai. Ne tiktai seni vyskupai — Klementas, Ignacas, Polikarpas, Ciprijonas; kareiviai — Sebastijonas, Jurgis; levitai — Steponas, Vincentas, Laurynas; jaunutės mergaitės — Agota, Barbora, Agnetė; ir minios, minios kitų šventųjų, praliejo savo kraują del Jėzaus Vardo, kurių vardai už tai įrašyti Gyvenimo Knygoje.

Jėzaus Vardas teikia žmogui amžiną dangaus gyvenimą. Kudikėlis šitą laimę įgyja šv. Krikštu, kuomet Jėzaus Vardu nuplaujama pirmpradė nuodėmė. Paaugęs, jisai priima Sutvirtinimo Sakramentą, kuris padaro jį Jėzaus Vardo kareiviu ir Jo garbės ginėju. Kuomet žmogus nusikalsta, prarasdamas amžiną laimę, Atgailos Sakramentas tuo pačiu Jėzaus Vardu grąžina jam tą prarastąją laimę. Kaip žmogus, įeidamas

ī šī pasaulī, yra žymimas Jēzaus Vardo galybe, taip ir išeidamas, įsiai palydimas to Švenč. Vardo pasitikėjimu. Mėrdėjimo metu kunigas laimina mirštantį žmogų sekančiais žodžiais: "Išeik iš šito pasaulio, Krikščioniškoji Siela, vardan Dievo, Amžinojo Tėvo, Kuris tave sutvėrė, vardan Jēzaus Kristaus, Gyvojo Dievo Sunaus, Kuris už tave kentėjo, ir vardan Šv. Dvasios, kuri ant tavęs buvo išpilta!"

Jēzaus Vardas pas visus krikščionis yra laikomas gilioje pagarboje. Žmonės, įeidami į svetimus namus arba susitikdami pakelyj, pasveikina vienas kitą Jo vardu, sakydami "Garbė Jėzui Kristui!" Joks žmogus neima sau vardu Jēzaus Vardo. Sename Įstatyme žydai visai netardavo Dievo vardo. Jie rašydavo Jehovah ir tardavo Eloim arba dažniausia, galvą palenkdami, nieko ne-

sakydavo. Lygiai ir Katalikų Bažnyčioje visuomet palenkiami galvą, kuomet tariamas Jēzaus Vardas. Iš to galima suprasti kaip nuodėminga tarti Jēzaus Vardas su panieka, ar dar baisiau su keiksmu. Bažnyčios apeigose apsireiškimai parodo kaip yra gerbtinas ir kaip reikia gilioje pagarboje laikyti Jēzaus Vardas.

Žmogus niekuomet negali per daug atiduoti garbės tam Švenč. Vardui, per kurį ir kuriame yra mūsų nemirtingos sielos išganymas. Mes pilnai galime pasekti Jēzaus Vardo pagerbimui tuos patarimus, kuriuos Mozė įsako išrinktai Dievo tautai: "Šitie žodžiai, kuriuos tau šiandie apskelbiu, bus tavo širdyje; juos pasakosi savo sunums ir apmąstysi juos, sėdėdamas savo namuose ir budamas kelionėje, atsiguldamas ir atsikeldamas." (Atk. 6, 6-9.). J. N.

Sveiki, Sulaukę Naujų Metų!

Šventų Kalėdų ir Naujų Metų šventės daug atneša paprastai džiaugsmo, duoda daug vilties svarbiems dalykams įvykdyti. Šiais 1926 metais laukia mus daug įvairių darbų. Pirmutinis jų yra —

Eucharistinis Kongresas Chicagoje.

Už pusės metų šimtai tukstančių žmonių keliaus iš visų Amerikos kraštų, per plačias juras plauks iš Senojo Pasaulio-Europos tukstančiai maldininkų; Chicaga pamatys ko iki šiol nėra mačiusi — tai viso pasaulio katalikų maldininkus, atkeliavusius į Chicagą, kad visiems kartu pagerbus Jėzų Kris-

tų Švenčiausiam Sakramente viešai. Jau nuo pat šių metų pradžios visos Chicagos katalikų parapijos uoliai ruošiasi prie tų nepaprastų įvykių. Tikimasi kad bus apie du milijonai vienu tik maldininkų. Ne šimtai ir ne tukstančiai bet keli milijonai žmonių Kongreso metu priims Jėzų švenčiausiam Sakramente į savo širdis, pareikš savo gilų tikėjimą, prisirišimą ir meilę pasaulio Išganytojui. Toksai pasaulinis Eucharistinis Kongresas tai didelės Dievo malonės metas. Galima laukti gausių atsivertimų iš suklydusiųjų tarpo. Kad

minėtas Kongresas gerai pavyktų, kad žmonės dvasiniai atgimtų, negalėdami kuo kitu, tai bent savo maldomis prisidėkime prie jo geresnio pavykimo.

Antras svarbus darbas, tai

Katalikiškos spaudos platinimas.

Sauda yra galingas įrankis savo mintims pareikšti. Ką žmogus pasako susirinkime, šimtai girdi; bet ką pareiškia per spaudą, — tukstančiai išgirsta, o be to spaudžintas žodis neišdila, bet šimtmečius pasilieka. Su spaudos pagelba sąjungininkai laimėjo pasaulinį karą ir tik su spaudos galybe vokiečiai apsigynė nuo per didelių francuzų reikalavimų ir tik su spaudos galybe Lietuva atkariavo savo nepriklausomybę tarptautinėje politikoje. Ga lingua yra spauda. Ją reikia panaudoti žmonėms tiesą, šviesą ir tikrą kelią rodant į laimingesnį gyvenimą.

Bet ne kiekvienas rašytas, ar spaudžintas žodis tomis ypatingomis pasižymi. Žmonės nekatalikai, sugedę, doriškai supuvę, gyvendami svajonėmis ir tas svajones skelbdami kaipo mokslo tiesas, daug žmonių suklaidino jau ir daug da klaidina. Spaudos klausime reikia gerai orientuotis, nusimanyti. Viena spauda eina kartu su Jėzumi Kristumi, stoja už Dievo įsakymus ir už patį V. Dievą, kita spauda stoja priešais katalikus, priešais Jėzų Kristų, nenori laikyti Dievo įsakymų ir net nenori nieko žinoti apie V. Dievą, nes tiems išgverėliams būtų geriau, jeigu nebūtų pasaulio Kurėjo, prieš kurį jiems vis tiek kada nors teks atsakyti.

Yra tat katalikiška ir nekatalikiška spauda. Katalikai nori per spaudą

daug žmonėms naudoti, o Dievui garbės padaryti, nekatalikai, atskalunai, be dieviai nori visus žmones sau panašiais padaryti. To jie kartais siekia net katalikais esą prisimesdami. Tai vilkai avių kailyje. Bedieviams padėti bent kokiū būdu, tai savo pozicijas silpninti, tai savo idealų išsižadėti. Negalima dviems ponams tarnauti: Dievui ir velnio tarnams-bedieviams, jų spaudą palaikant. Katalikai turi pasirūpinti savo katalikišką spaudą galimai labiau praplatinti. Tą galima padaryti patiems užsisakant "Draugą", "Garsą", "Darbininką", "Laivą", "Vytį", "Moterų Dirvą" ir kitus katalikiškus laikraščius ir kitus prie to paraginti.

Bernaičių Kolegijos įkurimas.

Bernaičiams Kolegiją pastatyti ir ją vesti Amerikos lietuviai per R. K. Federaciją pavedė Kunigų Marijonų Kongregacijai. Marijonai pavestąjį darbą jau pradėjo vykdyti. Turi gana tam tikslui žemės, pastatė pačius reikalingiausius namus — Naujokyną, kame ruošiami busiamieji Kolegijos mokytojai ir po plačią Ameriką ieško jiems pavestam atlikti darbui paramos. Tą paramą Amerikos lietuviai ima vis gausiau teikti. Jau susikūrė devyniolika Marijonų Kongregacijos Remėjų skyriai, kurių svarbiausias tikslas — padėti Marijonams įkurti ir vesti Bernaičių Kolegiją. Kolegijai įkurti, tinkamiems rumams pastatyti, įrengti juos reikės apie \$250.000-300.000 dolerių. Nuo to kaip greitai toji suma susidarys, taip greitai ir Amerikos lietuviai susilauks savo Kolegijos bernaičiams.

Trys Karaliai.

(MINTYS MĄSTYMI).

I. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Įsivaizdinkite kad matai tris rytų šalies išminčius keliaujančius pagerbti atėjusio pasaulin Išganytojo. Jie eina paskui žvaigždę. Ji buvo išnykusi iš jų akių įėjus Jeruzolimon; bet išėjus iš miesto ji jiems vėl pasirodė. "Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikėlį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį." (Mat. 2, 10-11).

II. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. Priimkite, Viešpatie, ir mano maldas, pagarbą bei meilę, kaip teikėsi priimti trijų išminčių Tau teikiamas dovanas.

I. PUNKTAS. Trys išminčiai keliauja Palestinon.

Šventasis Raštas nepaduoda tų trijų išminčių vardų, o tik pamini "Štai, Išminčiai iš Rytų šalies atėjo į Jeruzalę" (Mat 2, 1.), bet padavimas mums sako, kad tai buvę: Kasparas, Melkioras ir Baltazaras.

Kas jie buvo, ar kokie rungaikščiai, ar karaliai, valdovai, ar paprasti savo šalies piliečiai, nėra tikrumo, bet tikra yra, kad jie buvo dideliai išmintingi vyrai, užsiimantieji žvaigždžių kelių tēmijimo mokslu. Iš savo šalies knygų jie žinojo, kad turi pakilti iš Jokubo giminės nauja žvaigždė, turi ateiti visų tautų laukčiamas Atpirkėjas. Dideliai nudžiugo tie išminčiai pamatę nepaprasto gražumo žvaigždę. Toji nepaprastoji žvaigždė visus tuos išminčius suvedė į daiktą, ir jie kartu pasirijo keliauti į Palestiną, į vakarų šalį ir pagerbti neseniai atėjusį pasaulin Išganytoją.

Tie trys išminčiai gyveno tarp stambeldžių, bet patys tikrojo tikėjimo į vieną Dievą, viso pasaulio Kurėją nebuvo praradę. Tasai jų tikras tikėjimas juos ir pažadino keliauti į tolimą Palestinos šalį, nors patys tikrai nežinojo, kur juos toji paslaptingoji žvaigždė nuves.

Be abejo, ir daugelis kitų žmonių matė tąją žvaigždę. Nevienam gal jie pasakė savo kelionės tikslą, o bet gi tik jie vieni atkeliavo Jeruzalėn, į šventąjį Žydų miestą. O Jeruzalė nustebusi ir išsigandusi juos patinka. Paticms išminčiams taip gi nejauku pasidarė, kuomet prieš Jeruzalę pranyko jiems iš akių paslaptingoji žvaigždė. Tikrai išminčiai tikėjosi čia atrast naujai gimusį karalių. Skubina jie į Erodo rumus. Jeruzalės gyventojai nuo išminčių ar nuo jų tarnų išgirdo, kad jie atėję pagerbti naujai gimusį Žydų karalių, o gerai žinodami, kad Erodui nei kokis sunus nėra gimęs, dideliai susirupino ir išsigando. Bet ir patsai Erodas buvo perimtas baimės, išgirdęs jų klausimą: "Kame yra gimusis Žydų karalius? nes mes matėme jo žvaigždę Rytų krašte ir atėjome jo pagarbinti. Tai išgirdęs, karalius Erodas nusigando, o draug su juo ir visa Jeruzalė" (Mat. 2, 2-4.).

Dreba nedoras šalies valdovas dėl gimusio nekalto Kudikėlio, dreba iš baimės Jeruzalės gyventojai, nes jie nujaučia, kad tas kraugerys dėl manomo sau pavojaus kraštą ašarose ir kraujuose skandys.

Nuliūdo išminčiai, bet neusiminė. Teiraujasi, ar niekas jiems negalėtų nurodyti, kur privalo kreiptis ir kur ieškoti To, Kurio atėjimą jie taip aiškiai žinojo. Tuomet Erodas "surinko visus tautos vyriausius kunigus ir Rašto žinovus ir teiravosi jų, kame Kristus turėjęs gimti. Jie jam atsakė: Judo Betliejuje, nes taip pranašas parašyta" (Mat. 2, 4-5.).

Aiškiau gimimo vietos niekas nebegalėjo nurodyti, — įsakmū pasakyta, kad Kristus turėjo gimti Judiejos krašte, Betliejaus mieste. Erodui daugiau nieko dabar labiau nerūpėjo, kaip sužinoti, kaip kiek turi tasai naujai gimęs Žydų karalius amžiaus. Pasivadina paslapčia pas save išminčius, juos pavaišina ir

kvosia iš jų kuomet pasirodė jiems toji paslaptingoji žvaigždė. Patsai Erodas kad ir buvo persigandęs taje netikėtina žinia, bet atrodo, abejojo apie pačius išminčius, juo labiau, kad nei tos žvaigždės nebebuvo matyti. Nuduodamas geriausią draugą, siunčia Erodas išminčius į Betliejų, sakydamas: "Eikite ir rupestingai klausinėkite apie vaikėlį; radę gi, duokite žinią man, kad ir aš nuėjęs pagarbinčiau jį." (Mat. 2, 8.).

Veidmainingas, nedoras pasaulis! Savo širdyje Erodas nusprendė kaip nors nužudyti Jėzu Kristų, o prisimeta esąs geras, norįs net pats eiti ir pagarbinti Kristų, tik bijosi apsijuokti, nes nėra tikras ar Vaikėlį suras.

Neduok, Viešpatie, sutepti savo sielos panašia veidmainybe. Lai mano valia trokšta kas gera ir sako tai, ko trokšta.

II. PUNKTAS. Išminčiai ieško ir suranda Jėzų.

Nesmagiai jautėsi išminčiai Jeruzalėje; jie norėjo greitu laiku išstrukti iš to neįjaukamo miesto, ypač kad jau sužinojo, kur jie turi eiti ir kur ieškoti naujai gimusio Pasaulio Išgelbėtojo. Iš klausė jie karaliaus Erodo žodžių ir iškeliavo į vakarų pietus. Bet štai vos jie apleido tą veidmainingą miestą, "štai žvaigždė, kurią buvo matę Rytų šalyje, ėjo pirm jų, kol atėjęs sustojo viršuje vietos, kame buvo vaikelis. Pamatę žvaigždę, jie džiaugėsi labai didžiu džiaugsmu. Įėję į namus, jie rado vaikėlį su jo motina Marija ir parpuolę pagarbino jį. Paskui jie atidengė savo turtus ir atnašavo jam dovanų: aukso, smilkalų ir myros." (Mat. 2, 9-11.).

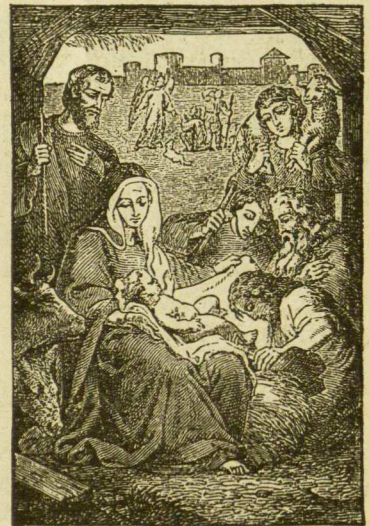
Įeikime ir mes į tą namelį, kur trys išminčiai-karaliai pagarbino Jėzų ir mes prisidėkime prie jų. Džiaugsmo ašaros veržėsi jiems iš akių. Jie paskendo jo pagarboje, nustebę žiuri, kad Jisai apsirinko savo gimimui labai nežymią vietą, kad Jisai, pasaulio Išganytojas, kurio atėjimą ant žemės paskelbė žvaigždė ypatingo gražumo ir dydžio, apsirinko sau neturtą, vargą, šaltį. Pas Kudikėlį Jėzų beklupodami

suprato daugiau viena valanda, negu galėjo pažinti per ilgus savo gyvenimo metus: pas Dievą žemės turtai nėra branginami taip kaip pas žmones; Dievas žiuri tik žmogaus širdies teisingumo ir jo gerų darbų ir už juos jam atmoka amžina gyvybe ir laimingu nesibaigiančiu gyvenimu.

Trys karaliai atnašavo Jėzui turimas dovanas: aukso, išreikšdami jam karališką pagarbą; smilkalų, — išpažindami vaikelyje Jėzuje tikrąjį Dievą ir myros, — parodydami aiškiai Jėzaus tikrą žmogaus prigimtį.

Ką gi mes aukoti galime Kudikėliui Jėzui? Aukokime ką galime: mūsų maldas mūsų jam pagarbą, meilę, o jeigu ir jaučiamės jo šaukiami, nepagailėkime ir visiškai su kunu ir siela jais pasiaukoti, tarnaujant Jo mažiausiems broliams-vargšams, apleistiems, našlaičiams, ligoniams kaip kuno taip sielos reikaluose.

Geriausias Jėzau! Tavo globai atiduodu mano kuną ir mano sielą su visais mano jausmais ir jėgomis, kol gyvas busiu ir per amžius!

Ž I E D E L I A I

Atėjo Pas Savuosius.

Buvo 1910-tų metų Kalėdos. Aukštai tarp Pietinės Pensylvanijos kalnų gyvavo mažas kasyklų miestelis, vadinamas Whitney. Angliakasiai ir jų šeimos gyveno vargingu ir paprastu gyvenimu. Anksti rytą, sunkiai dirbęs tėvas ir broliai pasiimdavo savo paprastus pušryčius ir, su savo blekiniais kibirėliais bei lemputėmis kepurėse, eidavo kasyklų link. Priėję kasyklų olą, jie leisdavosi žemyn, žemyn į žemės vidurį. Nusileidę, visą dieną kasdavo ir ieškodavo tų juodų deimantų, kurie žvilga mūsų krosnyse ir šildo mūsų namus. Juodi ir suodini, apnešti anglių dulkėmis, šitie nuvargę žmonės vakare išeidavo iš tos gyvos tamsybės ir grįždavo į savo namus, kad gerai pasilsėtų nuo sunkaus dienos darbo. Kai kurie naktimis dirbdavo. Maža tebuvo skirtumo kuriuo laiku dirbtų, vienok nakties metu darbas buvo vargingesnis ir gal pavojingesnis; pajėgos nėra taip stiprios ir įnagio vartojimas sunkesnis.

* * *

Buvo dar tik savaitė po Kalėdų, kuomet gerasis šio mažo miestelio klebonas, eidamas savo avidės ganytojo pareigas, gavo progos atsikvėpti po nuovargio — Kalėdų ir Naujų Metų švenčių. Vaikučiai buvo nudžiuginti paprastomis dovanėlėmis, senesnieji gi susirinko į mažą bažnytelę; žalumynai dar vis kaboją ant sienų. Vieną rytą

anksti apie visa tai mąstė klebonas po Mišių palengva važiuodamas sniegu nuklotu keliu su vienarkliu. Nebuvo galima matyti nė gyvos dvasios. Staiga arklys nusuko į kelią retai vartojamą klebono kelionėse. Jisai arklio nesulaukė. Tuoj pastebėjo prieš savę pamažu važiuojantį vežimą. Jisai pavažiavo biskį greičiau ir pasivijo. Vežimas buvo apdengtas stora juoda cerata, iš ko kunigas pažino kasyklų ambulansą. Jisai išsoko iš ratų ir šuktelėjo į vežėją.

— Ar yra kas jame? — užklausė kunigas, rodydamas į ambulansą.

— Taip; yra žmogus, kurį vežame į Latrobe ligoninę — atsakė vežėjas.

— Kas atsitiko? — paklausė kunigas.

— Kojas kasyklose sutriuškino peireitą naktį. Bet jį greitai pagydys, kuomet nuvešime į ligoninę. Jie tai moka!

— Aš jo pažiūrėsiu — tarė kunigas. Kadangi vežėjas neišrodė norįs sustoti ar laukti, tai kunigas pririšo arklių prie ambulanso, kad jį sektų, o pats įlipo į vežimą pas ligonį.

Žmogus gulėjo ant naščių, regimai didžiuose skausmuose. Kunigas tuojuo pažino vieną savo parapijonų.

— Ačiū Dievui, Tėveli — jis tarė. Man linksma jus matyti. Aš esu labai sužeistas.

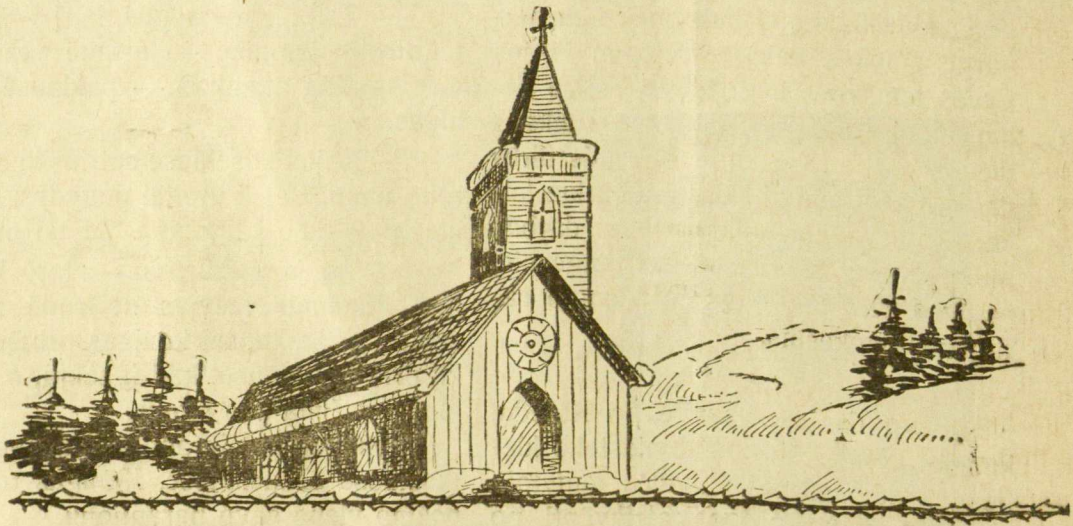
Ir vargšas žmogus tikrai buvo labai sužeistas. Kunigas tuojuo paragino

ji atlikti išpažintį. Jeigu jisai ir pagytų, tai vis ramiau būtų, kad yra susitaikęs su Dievu.

Raminąs Atgailos Sakramentas buvo suteiktas iki kol kasyklų gydytojas ir vežėjas sėdėjo pryšakyje ir ambulansas palengva slinko snieguotu keliu. Kunigas davė išrišimą ir tarė kelis paguodos žodžius: jisai nupasakojo kaip Betliejaus Kudikėlis šiuo Kalėdų laiku atėjo ant žemės savųjų atpirktų ir pagaliau, duodamas jam palaiminimą bei prižadą atlankyti jo ligoninę, atsisveikino.

Kunigas, įlipęs į savus ratus, nuvažiavo savu keliu. Važiuodamas jisai mąstė apie Dievo gailestingumą ir Išganytojo malonumą, Kuris siuntė jį šį rytą paguosti ir pagelbėti vargšui sužeistam, vienam Savųjų, kurių atėjo į šį pasaulį išganyti.

Ambulansas nuvažiavo savu nelygiu ir nuobodžiu keliu į ligoninę. Kuomet atvyko į vietą, gydytojas ir vežėjas ruošėsi iškelti vargšą ligonį iš vežimo ir nunešti jį į mažą ligoninės kambarėlį, — bet ligonis jau buvo negyvas.
K. T. V.

Katalikų Pasaulys

ROMA. Šv. Tėvas tam tikru raštu paskyrė šv. Teresę Kudikėlio Jėzaus seserį šv. Perto Apaštalo draugijos globėja. Tosios draugijos užduotimi yra ruošimas kunigų stambeldžių šalinis. Šv. Tėvas šiuo paskyrimu buvo tikras, kad per šv. Teresės užtarimą Viešpats Dievas laimins tą taip svarbų ir reikalingą darbą.

ALŽYRAS. — Tautinės Alžyro Santarybos suvažiavimas įvyko su didelėmis iškilėmis, dalyvaujant daugeliui aukštų dvasininkų ir didelėms minioms žmonių. Jo Eminencija Kardinolas Charost celebravo šv. Mišias Santarybos užbaigime. Tose iškilimėse dalyvavo beveik visi Afrikos ir Prancūzijos vyskupai, kadangi tuo pačiu kartu buvo pašvęstas paminklas kardinolui Lavigerie, kuris skaitomas Alžyro Katalikų Bažnyčios įžymiausiu asmenimi. Alžyro antvyskupas Leynaud pasakė puikią prakalbą, kurioje jisai dėkojo šv. Tėvo atstovui Kardinolui Charost, valdžios atstovams ir visam episkopatui, dalyvavusiam iškilimėse. Visą pasibaigę didelėmis ovacijomis ir minios šauksmais "tegyvuoja!"

VOKIETIJA. — Kelno miestas ne senai švietė Vokietijos apaštalo reformacijos laikais šv. Petro Kanyžiaus kanonizacijos minėjimą. Visos apeigos buvo atliekamos šv. Gereono bazilikoje. Mat šv. Petro kunas yra palaidotas šv. Mykolo bažnyčioje, Friburge, Šveicarijoje. Bet ir čia rasta daug šv. Petro relikvijų. Ant altoriaus buvo padėtas kryžius, kurį šventasis vartojo pas save namieje. Iškilmių metu Kardinolas Šultė, laikydamas šv. Mišias, vartojo tą patį arnotą, kurį dėvėjo šv. Petras. Iškilimėse dalyvavo nepaprastai daug žmonių; didžiausios minios netilpo bazilikoje. Po iškilmių įvyko miesto salėje susirinkimas, gurį atidarė miesto valdybos pirmininkas ir buvęs Vokietijos kancleris Marx pasakė puikią kalbą, aukštindamas šv. Petro darbuotę vokiečių tautos tarpe. Šv. Petras Kanyzius savo kilme yra olandas, bet reformacijos metu, gyvendamas Vokietijoje, savo raštais ir gyvu žodžiu gynė ka-

talikų tikėjimo nuo klaidatikų. Jeigu Vokietijos Pareinys šandie katalikiškas, tai šv. Petro darbuotės nuopelnas.

ČEKO-SLOVAKIJA. — Čia ne senai įvyko valstybės nepriklausomybės minėjimas. Rodos butų nieko ypatingo, kadangi tai visur įvyksta. Taip, bet reikia atminti, kad čekuose yra kilęs didelis nesusipratimas tarp valdžios ir Bažnyčios už klaidatikį Joną Husą. Valdžia jį skaito tautos gaivintojumi, Katalikų Bažnyčia gi jį laiko paprastu klaidatikiu. Del šitos tai priežasties ir šv. Tėvo nuncijus apleido Pragę, Čeko-Slovakijos sostinę. Valdžia itarė dvasiškią už tai, primedama jai patriotizmo stoką. Ir štai nepriklausomybės sukaktuvių minėjime toji dvasiškija pasirodė nemažai patriotiškesnė ir už pačią valdžią. Katedroje buvo atlaikytos antvyskupio Kordač iškilmingos pamaldos, kuriose dalyvavo užsienio atstovai ir visa vietinė dvasiškija. Toksai iškilmingumas padarė didelio įspūdžio ir valdžią, kuri taip dažnai užsivarinėja ant dvasiškijos, smerkdama jos patriotizmo stoką.

JAPONIJA. — Iš čia gauta žinių, kad Hakodate mieste sudegė didelis ir puikus trupų vienuolynas. Tai buvo didelis vienuolynas ir seminarija, kurioje buvo ruošiami jaunikai-čiai japonai į dvasinį luomą. Kadangi reikia apie 15 metų mokinti vienas jaunikaitis iki jisai pasiekia kunigystės, tai čia buvo labai plati įstaiga, užimanti pradinį, vidurinį ir aukštesnį mokslą. Prieš keliolika metų tasai vienuolynas jau buvo sudegęs kartą, bet vel naujai iš plytų atstatytas. Jame dabar kartu buvo prijungta ir ligoninė, prie kurios darbuos sesers vienuolės. Kunigai traistai yra žinomi visoje Japonijoje savo nepaprastu darbštumu Dievo garbei ir vietinių japonų tautos ir Bažnyčios naudai.

ARGENTINA. — Visi vietiniai vyskupai išleido tikintiesiems raštą, kuriame praneša, kad jie įsteigė visoje šalyje naują mokslo sistemą, skiriamą visiems katalikų tėvų vaikams.

Šiuo tikslu yra įsteigta Aukštoji Mokslo Taryba, kuri rūpinsis šalies katalikiškų jaunomenės auklėjimu. Tai yra didžiausias laimėjimo darbas, kokis tegalėjo būti Pietinėje Amerikoje. Tokiu būdu ne valstybė, bet patys tėvai rūpinsis savo vaikų auklėjimu; valstybė tik tai remis šią švietimo darbą.

INDIJA. — Neseniai viena tautelė pasiuntė pas katalikų kunigus savo pasiuntinius, prašydama visą tautą priimti į Katalikų Bažnyčią. Šitas atsitikimas dar tuomi stebėtinas, kad toje tautoje yra 33,000 protestantų, bet katalikų visai nebuvo. Pasiuntiniai 7 asmenys turėjo atlikti labai sunkią kelionę iki jie pasiekė katalikų bažnyčią. Atvykę jie pasakė, kad visa tauta tai prašo. Netoli jų yra kita tautelė, kuri labai sparčiai priima katalikybę. Į šešis mėnesius apkrikštyta suvirš 1000 žmonių. Tai parodo, kad Kristaus karalystė smarkiai plečiasi visame pasaulyje.

ITALIJA. — Vatikanas savo sodnuose pradės statyti naujus namus, kurie bus pavadinti Konkliavos rumai. Tai bus namai, kuriuose šv. Tėvo rinkimų metu sūvažiuos Kardinalai rinkti naujo Kristaus Įpėdinio. Čia bus perneštas ir Vatikano didysis knygynas, kuris yra vienas didžiausių visame pasaulyje.

Italijoje gyvuoja labai didelė ir gerai suorganizuota katalikų studentų draugija. Šv. Tėvas padarė keleta pataisų jų konstitucijoje ir vidujiniame susitvarkyme. Vieton rinkti visos organizacijos prezidento, šv. Tėvas patsai prezidentą nuo savęs skirs. Lygiai bus padidintas prezidento pagelbininkų skaičius, kad būtų po vieną kiekvienoje apskrityje. Kartu prie pirmininko šv. Tėvas priskirs du pagelbininku, kuriuodu visumet bus kunigai. Tokiu būdu šv. Tėvas nori suderinti katalikiško jaunimo veikimą bendrai dvasininkų su pasauliečiais didesniai sėkmingumui ir didesnei naudai.

SKOTIJA. — Šitame krašte kaip ir visoje Europoje siautė protestantizmo bangos ir pavergė visą šalį. Tuometinė valdžia, nekęsdama katalikų, prašalino visa kas tikslai buvo katalikiška, uždarydama bažnyčias, vienuolynus ir

t. t. Dabar jau praėjo katalikų persekiojimo laikai. Tėvai Pranciškonai po 360 metų atgal sugrįžo į pirmąsias savo darbo vietas. Jų sugrįžimas yra suprantamas kaip katalikų didelis laimėjimas ir pačios Katalikų Bažnyčios plėtimasis visame škotų krašte. — Kitas malonus katalikybės apsireiškimas yra tas, kad čia yra pastatyta nauja bažnyčia garbei šimtet išpažinto šventuoju Arso klebono Jono Vianney. Tai yra pirmutinė bažnyčia jo garbei pašvęsta visoje Anglijos imperijoje.

KYNAL. — Sanchajaus mieste yra daug katalikų. Čia yra ir daug vienuolynų. Šiomis dienomis prancužų valdžia vienai vienuolei seser Gilbert suteikė Garbės Legijono kryžių. Šią dovaną įteikė admiras Frochot, dalyvaujant vietiniam prancužų konsului. Sesuo Gilbert čia darbuojasi jau 46 metus. Admiras, įteikdamas seserei kryžių, pasakė šitokio turinio prakalbą: "Nesibijok, Sesuo, nešioti tą kryžių ant savo krutinės, nes jisai pilnai užtarnautas. Kuomet valstybės ir tautos laiko įvairias konferencijas, ieškomamos būdų palaikyti pasaulyje taiką, tamstos vienuolija tai geriausia pasaulyje vykdo be jokių konferencijų, dirbdamos paprastą ir kartu labai prakilnų darbą. Per tris šimtus metų jus vienuolija teikia gailėstingumo malonę visiems; niekas nesidrovi ir nelaiko sau pažeminimu tąją malonę naudotis ir jūs nė viena nesididžiuojate tą malonę teikdamos, nes tai visa yra daroma meilės ir žmoniškumo dėsniais. Ir aš, skaitau sau didelę garbę, turėdamas progos jums suteikti šią pagerbimo ženklą, kad galiu pareikšti pagarbos tamstai ir visai jūsų vienuolijai, kurios narės teikia gailėstingumo ryškiausią pavyzdį."

KANADA. — Saldž. Jėzaus Širdies Lyga šitoje šalyje nėra paprasta draugija, bet ištisa kariuomenė. Viename Mont realio mieste su Kebeko provincija draugija turi 100.000 narių. Kita tiek pat esama kitose Kanados provincijose. Tai nepaprastas skaičius katalikiškos organizuotos visuomenės, kuri reikalui esant gali daug patarnauti katalikų reikalams, šalį valdant svetimtaučių anglų valdžiai, kuri beveik išimtinai yra protestantiška.

Lietuvos Žinios

Kals auksinius pinigus. Ateinančių metų biudžete numatyta pusę milijono litų auksinėmis monetomis kalti.

Technikos mokyklos įsteigimas. Ministerių Kabinetas priėmė Aukštesniosios Technikos mokyklos įstatymo projektą, einant kuriuo technikos mokykloje nustatomi: statybos skyrius su architektūros ir susisiek. paskyriais, mechanikos skyrius su mašinų technikos ir technologijos skyriais ir elektrotechnikos. Į mokyklą bus priimami vyrai, kurie turi 6 klasių gimnazijos cenzą, nejaunesni kaip 15 m. ir nesenesni kaip 25 m. amžiaus. Visas teorijos praktikos mokslas bus išeinamas per 3½ metų. Baigusieji mokyklą, jei norės įgyti techniko laipsnį, turės atlikti ne mažiau kaip 1 metų praktiką savo specialybėje, pristatyti mokyklos direkcijai tos praktikos apyskaitą ir apginti ją komisijai, kuri spręs apie išdavimą diplomą. Tos komisijos sprendimą turės patvirtinti pedagogų taryba. Baigę statybos skyrių galės gauti statybos techniko laipsnį ir elektrotechnikos skyr. — elektrotechniko laipsnį.

Naujas Universiteto docentas. Krašto Apsaugos min. pulk. T. Daukantas išėjo iš kariuomenės atsargon, ir Universiteto kviečiamas, sutiko būti Gamtos — Matematikos fakulteto docentu. Naujas docentas dėstys okeanografiją. P. Daukantas 1944 m. baigė jūrų generalinio štabo akademią.

Didėja geležinkelių pajamos. Spalių mėn. visi Lietuvos geležinkeliai davė 2.800 tukstančių litų pajamų, o rugsėjo mėnesį tik 2.715 tukst.

“Žinijos” bendrovė. Šituo vardu Kaune susiorganizavo akeinė bendrovė iš krikščioniškos orientacijos inteligentų. Bendrovės tikslas leisti periodinį leidinį ir mokslinio turinio populiaries knygeles.

Kauno šaulių choro koncertas įvyko Kaune, Baltosios Gulbės salėje lapkričio 21 d. Be kitų dainų, choras dainavo pirmą kartą Lietuvoje Kraševskių “Vilniaus Raudą”.

Kiek reikia Klaipėdos uostui tobulinti. Neseniai inžinierių taryba svarstė Klaipėdos uosto tobulinimo klausimą ir priėjo išvados, kad norint pasiekti uosto reikiamą tobulumą, reikėtų šiam tikslui sunaudoti 20 milijonų litų.

Darbo Federacijos skyrei suvažiavimas šaukiamas sausio 24 Kaune.

Aprupinų ukiniukus pavasario sėja. Žemės ūkio ministerija per apskričių agronomus renka žinias apie įsėtą ir neįsėtą žiemkenčiais žemės plotą ir kiek kur reikalinga sėklos pavasario sėjai. Turėdama tas žinias, ministerija galės organizuoti tikslų ukininkų aprupinimą stingama sėkla.

Pastipusių kiaulių taukai prekyboje. Neseniai Kaune prekyboje pasirodė vokiškose dėžėse lydyti kiauliniai taukai, kurie parduodami po 7, 50ct., kai tuo tarpu vietiniai tieki pat taukai kainuoja 8 litus. Patyrinėjus pastebėta amerikoniški parašai. Pasirodė, kad tie taukai kritusių kiaulių ir iš Amerikos įvežami Olandijon pramonės reikalingams. Vokietijon jau senai uždrausta įvežti ūet kurie lydyti taukai, tai jie iš Olandijos, vokiškais etiketais per Vokietiją vežami į kitus kraštus kaip tikrai.

Sučiuo besprunkant su šmeižtų bagažu. Politinė policija neseniai sulaukė kun. Klikną, kuris norėjo išvežti į užsienį įvairių skundų ir šmeižtų prieš Lietuvą. Iš tardymo paaiškėjo, kad visa tai gauta iš Seimo lenkų frakcijos, tarpininkaujant pil. Jančevskiui. Kaune miesto komendanto parėdymu kun. Klikna, kaip pavojingas visuomenei asmuo, išsiųstas į koncentracijos stovyklą Varniuose.

Knyga apie Lietuvą suomių kalba. Įžymus suomių prof. Nemi, didelis lietuvių draugas, parašė ir išleido apie lietuvių literatūrą knygą. Knygos prakalboje prof. Nemi nurodo į didelį suomių susidomėjimą lietuvių tauta ir tas susidomėjimas patraukė jį parašyti knygą. Prof. Nemi ilgus metus tyrinėjo lietuvių tautinę poeziją Kaune, Tilžėje, Vilniuje ir Karaliaučiuje.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

Su didele viltimi pradėdame šiuos 1926 metus. Per pėreitus 1925 metus galutinai suplanuota nieko nelaukiant statyti Bernaičių Kolegiją. Kadangi prie to statymo reikia gana daug pinigų, o patys vieni kunigai Marijonai ir per dešimtį metų nepagalėtų tinkamų Kolegijai murų pastatyti, iš įvairių Amerikos kraštų paduota buvo įvairių sumanymų, kaip reikalingą Kolegijai pastatyti fondą sudarius. Visi jie yra geri, tik reikia vykinti. Paminėsimė čia aiškiau pasireiškusius. Studento paduotas buvo sumanymas suieškoti visoje Amerikoje 2.000 asmenų, kurie panorėtų įstoti į Kolegijos garbės Remėjus, įnešdam po \$100 dol., o Kolegiją pavasarį būtų galima pradėti statyti.

Tikrai tai geras sumanymas. Juk mūsų tarpe yra labai daug draugijų, kurios paragintos prisidėti prie to kilnaus darbo, neatsisakytų įnešti savo šimtinę ir visą statymo darbą palengvintų. Be to, juk mūsų tarpe daug yra pasiturinčių kilnios širdies žmonių. Ir jie turėtų progos savo gerą širdį, savo tautišką ir tikiybini susipratimą parodyti, paremdami Bernaičių Kolegijos reikalą.

Kitas buvo vieno Kolegijos Remėjo projektas, kiek galint daugiau rasti nuolatinų Kolegijai Remėjų. Pilnai pagirtinas ir patarinas vykinti projektas. Juo daugiau žmonės žinos apie Kolegiją ir juo daugiau jų dėsīs į bendrą darbą, lengvu budu didelį darbą padarysime.

Toliau buvo kun. J. Židanavičiaus projektas, po 1c į dieną paskirti Kolegijos Fondan. Tikrai, nors tai atrodo labai maža auka, bet iš centų susidaro doleriai, o iš šitų, šimtai ir tukstančiai.

Be to, p. J. Tamošauskas padavė sumanymą Kolegijos Fondan paskirti *vienos dienos uždarbį*. Labai praktiškas sumanymas ir netaip sunkus įvykdyti. Bet ir čia reikia eiti nuo kalbų prie darbų. "Laive" skelbsime visus tuos

aukautojus, kurie kurį projektą remia.

Praktikos žmonės patarė Kolegijos naudai suruošti išlaimėjiną. Tą sumanymą paremdami, sudovanoje jau šiokių tokių ir gana brangių daiktelių. Paskutiniu laiku prie tų skaičiaus prisidėjo iš Cicero, Ill. p. *Jonas Smulskis*, įteikdamas išlaimėjimui auksinį moterišką laikrodėlį ir naują gerą armoniką. Remėjų Centras p. *Joną Smulskį* iš amžinųjų Remėjų, perrašė į garbės Remėjus, pasidėkodamas už jo darbuotę bei dovanas.

Kad ateinantį pavasarį galėtume pradėti Kolegijos statymo darbą, pasidarbuokime truputį, butent: 1-o pakalbinkime pasiturinčius lietuvius įstoti į Garbės Remėjus; 2-o iškelkime tose draugijose, prie kurių priklausome, sumanymą įstoti į Bernaičių Kolegijos Garbės Remėjus, įnešant \$100 auką. 3-o Parinkime Amžinų ir Nuolatinų Kolegijai Remėjų. 4-o Aukokime vienos dienos uždarbį į Kolegijos Fondą ir kitus prie to paraginkime. 5-o Bernaičių Kolegijos reikalą prisiminkime susirinkimuose, sueigose, svečiuose.

Visi bendromis jėgomis veikdami trumpu laiku didelius amžius tvėrenčius darbus padarysime.

Į Garbės Remėjus įrašytas:

P. *Jonas Smulskis* iš Cicero, Ill. paaukavęs vasarą \$50.00, o dabar aukso laikrodėlį ir armoniką ruošiamam išlaimėjimui.

Į Amžinuosius Remėjus įstojo:

Morta Bačkauskaitė iš Brockton, Mass. \$50.00

Į nuolatinius Remėjus įstojo:

J. Vaitkevičiūtė iš Chicago, Ill:	\$3.00
J. Gružtas iš Chicago, Ill.	\$3.00
F. Jariskis iš Taylorville, Ill.	\$3.00
A. Bražinskienė iš Maywood, Ill.	\$3.00
S. Seveika iš Youngstown, O.	\$3.00
O. Daugelienė iš Brooklyn, N. Y.	\$3.00
St. Šadis iš Bellwood, N. J.	\$3.00
Elz. Strongis iš Californijos	\$3.00

.. Primokėjo:

V. Kasperaitienė iš Taylorville, Ill. \$1.00

I. Glebauskas iš Chicago, Ill. \$1.00

V. Masindukienė iš Baltimore, Md. \$1.00

MALONUS LAISKUTIS.

Brangus Tėveli:—

Nuoširdžiai prašau priimti šitą mažą do-

vanėlę \$10.00 del Marijonų Kolegijos.

Linkiu linksmų šv. Kalėdų ir laimingų

Naujų Metų.

Su tikra pagarba:

J. Petraitiene.

ATSAKYMAS. Nuoširdžiai ačiu Tamstai už linkėjimus bei dovanėlę. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Apkalbos.

KLAUSIMAS. Aš neapkenčiu apkalbų ir suvadžiojimų, bet kada girdžiu žmonės nori kitiems atkeršyti ir koku būdu, o tuos apkalbamus asmenis gerai žinau, ar galiu jiems pranešti, kad tokie ir tokie tavo draugai nori tau blogo padaryti?

“L.” sk-ias iš Phila, Pa.

ATSAKYMAS. Gerai, kad Tamsta neapkenči apkalbų ir suvadžiojimų. Visi rimti ir geri katalikai taip pat daro. Apkalba yra kuomet vienas apie kito elgimąsi *blogai* kalba, o suvadžiojimas, kuomet pasakoja apie sumanytus kito blogus darbus kitam, apie ką tas visai nekalbėjo. Apie savo artimą nedera blogai kalbėti ir jo kaltę nuspręsti. Tąjį sprendimą palikime pačiam Dievui.

Suvadžioti kitus, supykinti, primeluoti vienam ką blogo kitas apie jį kalbėjęs, — tai velnio ir jo pasiuntinių darbas.

Išmintingas žmogus rupinasi susipykusius sutaikinti, o ne sukiršinti.

Girdint apie ruošiamas pinkles kuriam mūsų draugų, artimų, jį persergėti nuo grėsiančio pavojaus reikalauja nuo mūsų broliškoji meilė. Bet ir tai darant

reikia daug išminties ir artimo meilės, kad nesakytumėm daugiau kaip reikia, nei neprimestumėm nekaltiems kokio nusikaltimo. Tik tikrai visą dalyką žinant galime tvirtinančiai sakyti. Kitaip melagis galima pasirodyti.

Bučiavimas.

KLAUSIMAS. Ką tai reiškia, kad svetimtaučių Rymo-Katalikų bažnyčiose, (Anglikų, Vokiečių ar Airių), nėra įeinant prie durų apsikrapinant šventu vandeniu, “Dievo Mukos”, pabučiuoti?

K. K. “Laivo” Skaitytojas.

ATSAKYMAS. Kiekviena tauta turi savus dievotus papročius. Tuos papročius iš Europos atsinešė ir į Ameriką. Anglai Vokiečiai, Airiai pas save Europoje neturi papročio įeinant bažnyčion bučiuoti kryžių, todėl jie nei Amerikoje to nedaro. Lietuviai šiuo žvilgsniu pamaldesni. Bet reikia žinoti, kad pasišlakstymas švęstu vandeniu ir kryžiaus bučiavimas yra du atskiri dalykai už kuriuos atskirai popiežių yra suteikta atlaida, apie ką po kelėtą kartų buvo rašyta “Laive.”

Gera yra, kad lietuvis laikosi savo tautos dievobaimingų papročių, bet nei

kokios nuodėmės nėra, jeigu jisai paseks dievotuose papročiuose ir kitas katalikiškas tautas.

Šokiai adventuose.

KLAUSIMAS. Dienraštyje "Drauge" 27 lapkr. d. tilpo pagarsinimas kokios ten draugijos "Rutos" vakaras ir šokiai

ant 29-XI, o tai yra Adventų laiku. Man nesuprantama, kodel tas tilpo mūsų dienraštyje.

P. K. iš Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. Per apsirikimą. Nei adventų, nei gavėnios metu lietuviai katalikai nedaro šokių. Geri katalikai laiko si Bažnyčios pageidavimu tą laiką praleisti rimčiau ir savo sielai naudingiau.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.